Εντολές εισόδου:

• input: Με την εντολή input μπορούμε να αναθέσουμε μία τιμή σε μία μεταβλητή κατά τη χρήση του προγράμματος. Στην input μπορεί να προστεθεί κείμενο, το οποίο συνήθως είναι μία περιγραφή του τι ζητείται, προκειμένου το πρόγραμμα να δουλέψει.

```
x=input('Give me a number: ')
```

Η εντολή αυτή θα εμφανίσει:

```
Give me a number:
```

Εμείς, αφού εμφανιστεί το κείμενο, θα μπορούμε να γράψουμε έναν αριθμό:

```
Give me a number: 21
```

Πατώντας το enter, στο x ανατίθεται η τιμή 21.

Βασικοί λογικοί τελεστές:

Οι διάφοροι βρόγχοι επανάληψης ή ελέγχου έχουν τη βασική δομή:

```
Εάν [μία λογική συνθήκη] είναι αληθής:

[Κάνε αυτές τις εντολές]

Τέλος εντολών.

ή:

Όσο [μία λογική συνθήκη] είναι αληθής:

[Κάνε αυτές τις εντολές]

Τέλος εντολών.
```

Είναι λοιπόν αναγκαίο να μπορούμε να εκφράσουμε στη γλώσσα του υπολογιστη λογικές συνθήκες. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε σε λογικούς τελεστές με τους οποίους μπορούμε να δομούμε λογικές συνθήκες.

• Είναι ίσο: Χρησιμοποιείται το ==

```
1==1
ans = 1
```

```
2==1 ans = 0
```

(Τις γραμμές 1 και 3 γράφουμε εμείς, ενώ τις 2 και 4 εμφανίζει το Matlab).

Προσέξτε εδώ ότι δεν χρησιμοποιείται το =, καθώς έχει δεσμευτεί για την εκχώρηση τιμής. Χρησιμοποιείται το ==. Τον συγκεκριμένο τελεστή μπορούμε να τον φανταζόμαστε ως ερώτηση προς τον υπολογιστή: Ρωτάμε αν δύο αντικείμενα είναι ίδια, και ο υπολογιστής απαντάει 1 εάν είναι ίδια και 0 εάν δεν είναι. Το 1 μπορεί να αντικατασταθεί από το true και το 0 από το false.

• Άρνηση: Χρησιμοποιείται το ~ (ή!)

```
\sim (1==1)
ans = 0
\sim (2==1)
ans = 1
```

(Τις γραμμές 1 και 3 γράφουμε εμείς, ενώ τις 2 και 4 εμφανίζει το Matlab).

Στην ουσία η ~ εναλλάσσει τις λογικές τιμές μίας λογικής συνθήκης. Όταν P==true (δηλαδή P==1) έχουμε P==false (δηλαδή P==0), ενώ όταν P==false (δηλαδή P==0) έχουμε P==true (δηλαδή P==1).

• Δεν είναι ίσο: Χρησιμοποιείται το ~= (ή!=)

```
1 \sim = 1
ans = 0
2 \sim = 1
ans = 1
```

(Τις γραμμές 1 και 3 γράφουμε εμείς, ενώ τις 2 και 4 εμφανίζει το Matlab).

```
Παρατηρήστε ότι ~ (1==1) == (1 \sim =1) και ~ (2==1) == (2 \sim =1).
```

Ή το ένα ή το άλλο ή και τα δύο: Χρησιμοποιείται το ||

```
(1==2) \mid \mid (12==4)

ans = 0

(1==1) \mid \mid (12==4)

ans = 1

(1==2) \mid \mid (12==12)

ans = 1
```

```
(1==1) \mid \mid (12==12)
ans = 1
```

(Τις γραμμές 1, 3, 5 και 7 γράφουμε εμείς, ενώ τις 2, 4, 6 και 8 εμφανίζει το Matlab).

Εάν P και Q είναι δύο λογικές συνθήκες, η $P \mid |Q|$ αληθεύει εάν και μόνο αν κάποια από τις P, Q αληθεύει.

• Και: Χρησιμοποιείται το &&

```
(1==2) \&\& (12=4)
ans = 0
(1==1) \&\& (12=4)
ans = 0
(1==2) \&\& (12==12)
ans = 0
(1==1) \&\& (12==12)
ans = 1
```

(Τις γραμμές 1, 3, 5 και 7 γράφουμε εμείς, ενώ τις 2, 4, 6 και 8 εμφανίζει το Matlab).

Εάν P και Q είναι δύο λογικές συνθήκες, η P&&Q αληθεύει μόνο αν και οι δύο P, Q αληθεύουν.

Επίσης, θα αναφέρουμε χωρίς παραδείγματα τις σχέσεις διάταξης.

- Είναι μικρότερο: Χρησιμοποιείται το <
- Είναι μεγαλύτερο: Χρησιμοποιείται το >
- Είναι μικρότερο ή ίσο: Χρησιμοποιείται το <=
- Είναι μεγαλύτερο ή ίσο: Χρησιμοποιείται το >=

Βρόγχοι if:

Βρόγχοι if: Με την εντολή if[κάποια λογική συνθήκη] μπορούμε να εκτελέσουμε εντολές μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όταν η λογική συνθήκη είναι αληθής. Για παράδειγμα, το παρακάτω θα εκτελεστεί μόνο όταν x>=0:

```
if x>=0
     disp('This displays only when x>=0')
endif
```

και θα εμφανίσει, μόνο όταν x>=0:

Κουκουδάκης Νίκος (<u>nicolaskoukoudakis@gmail.com</u>) Φράγκος Τάσος (<u>afragos@math.uoa.gr</u>)

```
This displays only when x \ge 0
```

Προσοχή: Για να δουλέψουν τα παραπάνω, θα πρέπει η τιμή του x να έχει κάπως προσδιοριστεί (από εμάς ή από το πρόγραμμα).

• elseif: Ενδέχεται σε δύο διαφορετικά ενδεχόμενα να θέλουμε να εκτελέσουμε δύο διαφορετικά είδη εντολών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω του if, με την επιπλέον εντολή elseif.

```
if x>=0
     disp('This displays only when x>=0')
elseif x==-1
     disp('This displays only when x==-1')
endif
```

Το παραπάνω πρόγραμμα θα εμφανίσει:

```
This displays only when x>=0 \mu \acute{o}vo \acute{o}t\alpha v \text{ x}>=0. \ E\acute{\alpha}v \text{ x}==-1, \ \theta\alpha \ \epsilon\mu \acute{o}\alpha v \iota \sigma \tau \epsilon \acute{\iota} : This displays only when x==-1
```

Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις, το πρόγραμμα δεν θα εμφανίσει τίποτα.

Προσοχή: Για να δουλέψουν τα παραπάνω, θα πρέπει η τιμή του x να έχει κάπως προσδιοριστεί (από εμάς ή από το πρόγραμμα).

• else: Με την επιπλέον εντολή else στο if μπορούμε να συμπεριλάβουμε όσες περιπτώσεις απέμειναν. Για παράδειγμα:

```
if x>0 disp('This displays only when x>0') elseif x<0 disp('This displays only when x<0') else disp('This displays only when x==0') endif

Ένα άλλο παράδειγμα (χωρίς elseif):

if x>=0 disp('This displays only when x>=0') else
```

Κουκουδάκης Νίκος (<u>nicolaskoukoudakis@gmail.com</u>) Φράγκος Τάσος (<u>afragos@math.uoa.gr</u>)

Β2: Βασικά σημεία στο δεύτερο εργαστήριο

```
disp('This displays only when x<0') endif
```

Προσοχή: Για να δουλέψουν τα παραπάνω, θα πρέπει η τιμή του x να έχει κάπως προσδιοριστεί (από εμάς ή από το πρόγραμμα).

Προσοχή: Από την στιγμή που το if εκτελεστεί, κανένα elseif ή else δεν εκτελείται. Αντίστοιχα, αν κάποιο elseif εκτελεστεί, κανένα επόμενο elseif ή else δεν εκτελείται.